Tizennegyedik évfolyam. 155. szám. Kolozsvár, kedd, julius 11. 1893.

SZERKESZTŐI IRODA
Belmagyar-utcza 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK" ELŐFIZETÉSI DIJA:
Egész évre 16 frt. vagy 32 korona. | Negyed évre 4 frt vagy 8 korona.
Félévre 8 frt. „ 16 korona. | 1 hóra 1 frt 50 kr vagy 3 korona.
Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.
Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:
Kolozsvártt, Belközép-utcza 33. szám.

HIRDETÉSI DIJAK:
Egy □ czentimeternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora: 1 frt.
Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilttéri czikkek:
garmand sora után 20 kr. fizetendő.

Azok a diákok.

III.

A tavasz kezdetén a mikor arról volt szó, hogy Csáky gróf a tanárokat is a többi hivatalnokokkal egyformasitani fogja s kalitkákba, illetőleg rangosztályokba őket, egy egészséges mozgalom indult volt megországszerte a tanárok között.

Mindenik megmozdult, mindenik ellen-actióra készült s a nagyobb városokban fontos gyüléseket tartottak, hasznos eszmecserét folytattak.

Ha jól értesültünk, a kolozsvári tanárok kifejezték volt azt az óhajtást hogy jövőben is össze fognak gyülni és folytatják az eszmecserét egy vagy más tárgyról. Örömmel üdvözöltük ezt a gondolatot akkor, de sajnálattal veszszük észre, hogy ez ideig nem volt folytatása.

Nagy kár, mert az országos középiskolai tanáregyesület, még ha életrevaló volna is, hatástalan marad a vidékeken levő tanárokra.

Ezeknek magok között kell egyesülni!

Még abban az esetben is, ha az országos tanáregylet nagyon erős, a tanulók s a tanárok érdekében szükség van arra, hogy minden város középiskolai tanárai tartsanak egy-egy értekezletet legalább egy tanévben háromszor.

E helyen különösen Kolozsvár város tanáraihoz szólunk. A három főgimnazium és a kereskedelmi akadémia, 35—40 tanára egy kész tanáregyletet alkothat, de mi azt hisszük, hogy ebben az egyletben részt kellene venniök az **egyetemi tanároknak** is, mint olyanoknak, a kik tanitványaikat ezekből a tanintézetekből kapják.

Ennyi szakember összejövetele rendkivül üdvös és hasznos eredményü lehetne, ugy a tanitás általános szempontjából, mint némely actualis kérdés megbeszélése szempontjából, a nélkül, hogy prejudicalhatna akármelyik intézet specialis irányának avagy érdekeinek.

Mi ugy képzeljük, hogy a tanügynek nagy szolgálatjára lenne, ha a különböző intézet szaktanárai előadnák módszerüket s megismertetnék követett tapasztalataikat mert ahhoz nem férhet semmi kétség, hogy mindenik mondhat el olyat, a mi a másiknak hasznos és tanuságos lehet.

És vajjon nem lenne-e előnyére egy ilyen értekezlet annak a szaktanárnak, a kinek a tantárgya nem népszerű, nem örvend közkedveltségnek a tanulók előtt?

A szoros értelemben vett tanügy mellett a tanulók fegyelmezése, erkölcsi s szellemi életének a kérdése is nem érdemelne-e meg egy órai eszmecserét?

S mindezek mellett azt hisszük, az egyetemi tanároknak egy ilyen értekezleten részvétele nemcsak hogy kivánatos, hanem szükséges is lenne!

Nehogy félre értessünk. Valamint a különböző intézetek tanárait nem azért kivánjuk együtt látni, mintha azokat önmagukban teljes szakembereknek el nem ismernök, ugy az egyetemi tanár megjelenését is csak azért véljük helyén valónak, mert a kinek innen mennek keze alá a tanulók, sok olyan tapasztalatot szerezhetett tanitványai között, a melyeknek az elmondása üdvös lehet. De tegyük hozzá, még szükséges is, mert igy a középiskolai tanárnak is alkalma nyilik olyan észrevételeket tenni, a melyeknek az alapjáu az egyetem és a középiskola közötti viszony a maga valódiságában fog feltünni és ez, azt hisszük, nagyon kivánatos dolog lenne sok tekintetben.

Még csak a tanároknak, mint olyanoknak az érdekeire kell hivatkoznunk, hogy a tanári értekezletek rendszeres megtartását teljesen indokoltnak nyilvánithassuk. A tanári fizetés, s illetőleg rangosztályozás kérdéséhez hasonló kérdés sok van még, a melyet jó lenne együttesen beszélni meg.

A mint már jeleztük, a tavaszi értekezleten kifejezést nyert volt az az általános óhaj, hogy ujabban is hivassék össze ilyen értekezlet. Ez az óhaj az értekezlet akkori elnökére: Szabó Sámuel tanár urra kötelező volt, s mi hisszük, s el is várjuk, hogy a következő tanév elején alkalmat fog nyujtani arra, hogy Kolozsvár tanárai között felpezsdüljün egy olyan collegialis s mondjuk társadalmi élet, a milyen eddig nem volt, de a milyenre égető szükség van, ugy a tanügy, mint a tanulók és a tanárok érdekében.

B.—gy.

Politikai hir.

Kossuth Ferencz levele. Kossuth FerencznekHentaller Lajoshoz intézett levelét ugy tüntetik fel a lapok, mintha az most érkezett volna. Mint illetékes forrásból értesülünk, e levél junius hó elején kelt s már előbb megérkezett, mintsem Eötvös Károly s gróf Károlyi Gábor Turinba utaztak. Hentallernek hivatalos visszatéréséről a körbe, a kilépettek mit se tudnak.

Oláh-gyülés.

A Tribuna vasárnapi számában közli, bogy a nagyszebeni oláh gyülést, tudomása szerint, e hónap 23-án tarják meg. Közli egyuttal azokat a feltételeket is, a melyeket Szeben megye főispánja felsőbb rendelet folytán a gyülés megtartása elé szabott. A föltételek ezek:

Be kell jelenteniök jó előre a gyülés helyét.

Idegen alattvalók a gyülésteremben meg nem jelenhetnek.

A szonokoknak tartozkodniok kell államellenes nyilatkozatoktól és a gyülés résztvevőinek tartózkodniok kell az utczán vagy nyilvános helyeken való demonstrácziótól.

Az elnök felelős azért, hogy a gyülésen csakis a napirend tárgyairól fognak tanácskozni, hogy a szonokok államellenes dolgokról nem beszélnek és tüntető kifakadásokat beszédeikben nem használnak.

Az elnök köteles arra felügyelni, hogy a közönség a rendet meg ne bontsa. Amenynyiben rendzavarás történnék' azonnal intézkedjék a rend helyreállitása végett

A gyülésen résztvevő bizottsági tagok kötelesek megbizatásukat igazolni; kötelesek továbbá igazolni állampolgári voltukat és személyazonosságukat.

A tárgyalás napirendjére memorandum kiosztása miatt több bizottsági tag ezen meginditott bünvádi eljárás ügyét nem tüzhetik. Ezt a gyülésen tanácskozás tárgyává nem tehetik, szóba nem hozhatják.

A határozat ellen, a melyet Hochmeister a szebeni polgármester irt alá, dr. Ratiu, mint oláh nemzeti párt végrehajtó bizottságának az elnöke, az alispánhoz fellebbezett.

A fellebbezésben Ratiu elpanaszolja, hogy rövid idő alatt két ellentétes határozatot kapott a gyülésre vonatkozólag. Az egyik eltiltja nekik a gyülés megtartását, a másik pedig megengedi. Az egyik csak olyan törvénytelen, mint a másik. Az eltiltó határozat azért, mert az eltiltáshoz a hatóságnak nincs joga, a második törvénytelen azért, mert instrucziókat szab a gyülés megtartása elé, a melyeket teljesiteni annyi, mint a gyüléstől elállani. Nagy Szebenben már többször volt oláh gyülés, a hatóság soha sem szabott rájok rendőri közegekre illő feltételekat. Gyüléstartási joguk, mint állampolgároknak van s a hatóság csak akkor léphet közbe, ha magán a gyülésen tapasztalná azt, hogy államellenes, a mit ők, az oláhok tár-gyalnak.

Nem tudják ha vajjon a Kossuth-kultuszról lenne szó a gyülésen, a mit ők perhorreskálnak, nem mondanák-e azt is államellenesnek. Mert hiszen legelőkelőbb politikusaink nyiltan beismerik, hogy Turinból inspirálják őket és az inspiráczió szerint járnak el a politikában.

A mi pedig a memorandum kiosztása miatt több bizottsági tag ellen meginditott bünvádi eljárás kérdését illeti, nem érti, hogy miért ne tárgyalhatnák azt a gyülésen? Ez a birói üldözés nem egyéb, mint a kormány politikai ténye; azt pedig minden állampolgár vitathatja. Arra kéri tehát az alispánt, hogy vonja vissza ugy az eltiltó, mint a gyülés megtartását instrukeziókkal korlátozó rendeletet.

Petőfi-emlék.

Segesvár, 1893. jul. 10.

Bethlen Gábor gróf, a segesvári Petőfi-emlék végrehajtó bizottságának elnöke, elérkezettnek látja az időt a Petőfi-emlék felállitásához. Igaz, hogy a rendelkezésre álló vagyon még csak 15 ezer frt; de reménye van hogy a felállitás idejéig össze fog gyülni még egy néhány ezer frt, vagy hogy, ha nem is nagyobb, de egy kisebb szabásu emlék létesitése a milleniumra lehetségessé válik.

E hó 9-én a végrehajtó bizottság egynéhány közeli tagját meghivta magához keresdi várkastélyába, megbeszélni a legközelebbi teendőket. E tanácskozásban résztvettek Bethlen Gábor gróf, mint elnök, Balás Imre segesvári lelkész mint jegyző, Dániel Gábor ny. főispán, Horváth László kir. tanfelügyelő, Herczeg Zsigmond járásbiró, dr. Krausz Frigyes megyei főorvos, Fülöp Elek megyei számvevő.

Elnök mindenek előtt sajnálatát fejezte ki a felett, hogy a bizottság tagjai olyan csekély számmal jelentek s ezt főként Segesvárra tekintettel jelenti ki, mert óhajtotta volna, hogy a segesvári bizottsági tagok nyilvánithatták volna véleményüket a felől, hogy az emlék a városnak melyik pontján lenne előnyösebben elhelyezhető. Tanácskozási tárgyul kitüzi a kérdést, hogy az emlék hol, minő alakban s mikor lenne felállitható.

Óhajtana e tekintetben egy közös meg állepodást, melyet aztán javaslat alakjában az összel tartandó nagy gyülés elé vinni lehessen.

Hosszas és érdekes megbeszélés után, melyben a jelen levőknek mindenike részt vett, megállapodás történt a következőkben:

1. Szeptember havában Segesváron nagy gyülés fog tartatni, melyre a tagok a hirlapok utján fognak jóelőre meghivatni.

2. E gyülés tárgyai lesznek:

a, Jelentés az alapvagyon állásáról.

b) Végleges határozathozatal az iránt, hogy az emlék, vagy esetleg emlékek, hová állittassanak fel. E tekintetben a javaslat az lesz, hogy egy nagyobb szabásu emlék a segesvári várpiaczon helyeztessék el; de ezenkivül a csatatéren elesettek sirhantja is bekerittessék s egy emlékkővel jelöltessék meg.

c) Az emlék felállitása körüli további összes teendők végérvényesen leendő elintézésének a végrehajtó bizottságra való ruházása.

d) A végrehajtó bizottságnak kiegészitése s megadása azon jognak, hogy az magát a szükség szerint tovább is kiegészithesse.

Hiszük, hogy ilyen fontos ügyben kelletvén végérvényesen dönteni, a szeptemberben Segesváron megtartani szándékolt gyülésen az érdekelt tagok nagy számmal fognak megjelenni.

—.—

Tanügy.

Felvétel a kolozsvári állami tanitóképezdébe.

Felvétetik oly éptestü növendék, a ki a 15-ik életévét betöltte, s a magyar nyelv, számvetés, földrajz történelem tárgyaiból legalább annyi ismerettel bir, a mennyit a gyimnázium, vagy a polgári négy alsó osztályában tanitnak. Ezt vagy iskolai bizonyitványnyal, vagy felvételeli vizsgálattal kell igazolnia. A kik négy gymnasiumi, vagy polgári iskolai osztályt, vagy felső népiskolát végeztek, nem tartoznak felvételi vizsgálatot tenni. Azonban az énekből, a zenei hallás és tehetség megitélhetése végett, mindenik belépni kivánó növendék megvizsgáltatik, mielőtt véglegesen fölvétetnék.

A képezdében a tanitás teljesen dijmentes. Bennlakás még ez évben, helyiség hiányában, nincs. A növendékek a felügyelő tanár ellenőrzése mellett künn a városon fogadnak magoknak szállást, kosztot, mely költségeik részben való fedezésére a szegénysorsu és érdemes növendékek havonként állani segélydijban részesittetnek. A tankönyveket, melyek egy egy osztályban 10—12 frtba kerülnek, mindenik növendék tartozik a tanév elején megszerezni.

A folyamodványt a tanitóképezde Tkts. igazgató tanácsához kell intézni. Melléklendők; a, keresztlevél (vagy anyakönyvi kivonat) b., orvosi bizonyitvány a testi épségről s a védhimlővel való beoltásról, c, iskolai bizonyitvány, s végül d, szegénységi bizonyitvány ha t. i. a folyamodó állami segedelemre van szorulva. Szegénységi bizonyitvány hiányában a kérelemre 50 kros mellékleteire 15 kros bélyeg ragasztandó. A kérelmek f. évi augusztus 20-ig alolirotthoz küldendők be. A kérelemben a folyamodó növendéknek, valamint atyjának (esetleg gyámjának) a neve, foglalkozása, lakóhelye s ehez az utólsó posta tisztán kiirandók. A tanév szept. 1-én megnyittatik:

PAAL FERENCZ.
tképezdei igazgató.

A Vasvári kör ünnepélye.

Kolozsvár, jul. 10.

A Vasvári emléke iránti kegyelet, a történelmi emlékek iránti érdeklődés tegnap még nagyobb mérvben nyilvánult, mint a mult évben. Most még sokkal többen gyül-

AZ „ELLENZÉK" TÁRCZÁJA.

1893. julius 11.

A miniszterek előszobája.

Nemreg történt velem, hogy a mig egyik miniszterium fogadó termében vártam, hogy mint 53-diknak följegyzett, kérelmemet a miniszternek előadhassam, valaki 52. társam közül uj fekete selyem esernyőmet hihetőleg tévedésből elvitte. Ilyesmi velem is történt, azon különbséggel, hogy én rögtön siettem a mását vissza adni, amint én is vissza kaptam magamét. Mikor az ajtón állóval a kárt konstatáltuk, azt mondá nekem: Hja uram! ez nálunk sokszor megtörténik, kalapot, kabátot is elvisznek . . . kérdi, hová tettem volt? Mutattam. Nincs ott. Igen szemboszantó helyre tette ön, könnyü volt valakinek, a kinek az ilyen dologra hajlama van, leemelni és magával vinni.

De hát lehetséges lenne, hogy a kik ide fekete frakkban, salon kabátban, glasé kesztyüvel és sok kifodoritott hajjal, kikent bajuszszal, lakk czipőben s fényes selyem cylinderrel jönek kihallgatásra, ahoz nyuljanak, a mi másé, igy gondolkodám magamban. . . . Voltak gyászban levő hölgyek, szépen öltözött kisasszonyok, bizonyára képezdét végzett s állomást kérők lehettek.

Nehány földmivelő is volt, pitykésmentében, s hosszuszáru csizmával. No aztán végre nehány izraelita honfitárs. Én ezt lehetetlennek tartom. Akkor ön uram! idegen, nem ismeri a fővárosi életet és az embereket — mondá a kapus. Itt uram! minden ember külsőleg urnak tünteti föl magát, s hogy közöttük milyenek lappanganak, mutatja ön eseruyőjének sorsa.

A mig e szóváltás folyt, az ajtónállóknak feltünt egy szerény helyen, a székek mögött levő, viseltes, szintén fekete félselyem esernyő. Kérem az urat, itt van egy, hihetően ezzel cserélődött fel öné, vegye ön cserébe sajátjáért. . . , Én megcsóváltam fejemet s percznyi gondolkodás után — véletlen tévedést gyanitva, a tévedés kiderültéig — elfogadtam. Sem én, sem a kapus nem vette észre, hogy az 54-es ur kérelmező még a miniszternél van. Én zugolódom káromért s látom, mennyivel szebb és jobb volt az enyim, az idegen esernyővel a miniszteri előszobát elhagytam.

Alig mentem ámbár a szobájától 20—30 lépésre, ézzre is alig véve, elém kerül egy csinos ifju ur, köszöntött s engedelmet kérve, hogy esernyőjét tévedésből eltaláltam hozni, kérte azt vissza. Szivesen — felelém én — nekem a kapus adta át, az imént érintett véletlen csere-cserét gondolva fenforogni. Igen — jegyzé meg az ifju, ujabban bocsánatot kérve, — mondta a kapus, hogy ő adta át önnek. Nekem kell bocsánatot kérnem uram a nem szándékos tévedésért — felelék én, s köszöntve egymást, elváltunk — az ifju megkerült esernyőjének örvendve, én káromon elmélkedve.

Gondolám magamban, hogy azt a fővárosban kifejlődött kereskedői szellem okozza. Igen, de ez nem kereskedés, legfelebb a becsülettel való kereskedésnek mondható.

Gondolám, valamelyik nem rég nemzetgazdaságtant az egyetemen végzett ifju tette, a hol egyik jeles tanár könyvében e tan hirdettetik: **Minden embernek joga, sőt kötelessége, hogy magának a lehető legtöbb földi jót és kényelmet megszerezze.** Igen, de ez a szerzésnek a moralisták által meg nem engedett utja. Az ily tanok hamar megtévesztik az elvszomjas ifjuságot.

Azon is járatám elmémet, hogy az illető ezt a szerencse adományának, senki tulajdonának res sullius-nak hitte. Igen, de itt már a hely olyan volt, a mit a hivatal tekintélye s a közerkölcs véd, a hol tudott számu s mind tisztességesnek föltételezett egyének vannak jelen. Bizonyos és az illető tudhatta, hogy ez a tárgy az itt voltak közül valakié, s az a valaki nem ő.

A kihallgatási jegyzet ott van az azt vezető fogalmazónál. Ez megolvastó. Hozzávetésnek, gyanakodásnak helye nem lehet, én legalább nem merném tenni. Ezért valóban az a türhetetlen van a dologban, hogy a helyett, hogy az egy tettest pelengére állithatnák s a közmegvetés itéletét sujthatnák szeme közé: ha nyiltan s akarva nem is, de titkon s benn lelkünkben — hihetően egész ártatlanul — a kétkedés gyanujával terheljük az összest azért, mert a mi történt, valakinek tenni kellett.

Még az sem zárható ki egész bizonyossággal: vajjon a tény nem éppen a miniszterium kebelében levők müve-e, a kik ismerik a közönséget, tudják ki micsoda természetü? Szórakozott s feledékeny-e? stb. Mert azt meg kell vallani, hogy az egész kihallgatás alatt semmi ellenőrzés nem volt az előszóbába: bejött, a kinek tetszett, megfordult, körül nézett ott és elment; néha épen nagy sürgés-forgás, szóbeszéd és zaj volt, csak egy oly hivatalszolga nem mutatta magát, a ki az előszóbában letett ruhákra vigyázattal legyen, én legalább kérdeztem, hogy kabátom, kalapom s esernyőm számba adjam-e, de a kit annak véltem, azt felelte, ő nem hivatalszolga. Igy mentem be két és egynegyed órai várakozás után a fogadó terembe, a mig a véletlen baj megesett.

Ha még is kihallgatást kérő tette azt, a mi történt, kétszeresen szerencsés: hihetően igéretet is kapott a minisztertől, esernyőt is szerzett, ha idegen, akkor ajánlom a kihallgatásra menőknek, hogy e miniszteri előszobából vigyék beljebb ruháikat, vagy adják valakinek gondviselés alá, mert a hivatalos hely szentsége nem elég biztositék a könyenszerzési hajlam ellen.

De a tévedés sincs még teljesen kizárva. Hihető, hogy a ki elvitte, megint visszaszolgálja . . . Ma már negyedik hete, hogy e föltevés késik megvalósulni. Mondám fentebb, hogy velem is történt ilyesmi. Évek előtt az akadémiai osztály üléséből haza menve, családom tagjai elnevették magukat, midőn rám néztek. — Egy nagy felső kabátot aquiráltam, melybe még fél olyan ember, mint én, bele fért volna, a kalap pedig fülemig ért le. Tapogatom bő-ruhámat, nézem a tükörben a kalapot s elszörnyüködtem. Utána gondolék: kik voltak a gyülésben kövér és sovány emberek; rögtön eszembe ötlött az elnök, Pulszky Ferencz. S azonnal rájöttem, hogy akaratom ellenére az ő ruháit órzottam el. Alig vártam a más napot, hogy vissza vigyem, a mit az akadémiából hoztam el. Föl vettem s ugy állitottam be az elnökhöz; és lön ismét jóizü nevetés. Elbeszélték, mennyit tünődtek: mint történhetett a ruhák eltünése? véletlen-e? elsajátitás-e? Mert nekik nem volt oly könnyü a sok vékony dongáju tudós közül a tettest vagy tévedőt kideschifrirozni, mint nekem. De ruhámat valamelyik ottani barátom megismerte, s igy ők is megnyugodtak. Csak az a baj volt, hogy Pulszky elnök alig tudta magáról lepakolni az én kabátomat, pedig a hideg miatt szükség volt rá. A kalap körül talált, ha — amint a Deák Ferencz adómája szól — belől nem is. Igy a visszacserélés vidám csevegés közt megtörtént, s mindakét káros megtalálta igaz tulajdonát.

Ilyen feledékenység vagy szorakozottság velem életemben máskor is történt. Mikor 1850 54 közt falusi gazda voltam, tavasz kinyiltakor fáért az erdőre mentem. Dolog közben fölmelegedvén, téli kurta bundámat egy öreg fa alsó ágai közé tettem föl. Dolgom onnan távolabb pontra vitt s én, mivel az idő enyhe s az alsó ruha elegendő volt, a bundát ugy elfeledtem, mintha enyim sem lett volna. A nyár elmult, el az ősz, s midőn a tél közeledett, kértem anyámat, legyen szives bundámat előkeresni, kereste, kereste mindenfelé. A bunda sehol sem volt.

Ekkor a szolgának eszébe jutott, hogy biz én azt nem hoztam volt haza az erdő-

tek össze a Funtinelli alatt s erre nem tatagadhatjuk, vonz erővel birt a vadregényes gyalui bavas festői bája is, mely valóban páratlan szépségü s melyet ily alkalmakkor felkeresni, a közönség igyekszik megragadni az alkalmat.

Mint az alább sorolt névsorból látható, messze földről jöttek össze a látogatók, hogy együtt érezve csináljanak egy ünnnapot a fenyvesen.

Ezuttal a kirándulás nagyon jól volt tervezve, a tekintetben, hogy könnyebb és rövidebb utról közelitsék meg a „Vasvári helyet", a bánffi-hunyad-zentelke-bélesi utvonalon.

Csupán az az egy baj volt, hogy a bánffi-hunyadi rendezőség szekerekről nem gondoskodott s kikerülte a figyelmét az, hogy a vasuttal érkező kirándulók Bánffi-Hunyadon időt nem vesztegethettek abból, a mely amugy is nagyon rövidre volt szabva.

A Nagyvárad felől érkezők e miatt egy fél napot, a Kolozsvár felől érkezők pedig majdnem két órát vesztegettek el, mig az ismeretlen falut össze nyargalva fogatot tudtak szerezni. Többen e jármü hiánya miatt kénytelenek voltak visszamaradni s a kirándulási programm is csorbát szenvedett a késés miatt.

Reggeli fél hét óra helyett fél kilenczkor indultak el. Az ut körülbelül 13 kmnyi távolságig, Keleczel községig elég jó, azontul azonban, hepe-hupás, vizmosás, sok helyt meredek s keskeny.

A táj különben nagyon szép s a távoli havasok homlokán itt-ott fehér foltokban villant elő a hó.

Helyenkint julius hónapban szokatlan hüvös szellő érintette meg az utasokat, jelül annak, hogy magasabb regiók közelében vannak.

A déli órákban érkeztek a bélesi völgybe a kirándulók, hol gyönyörü diadalkapu volt felállitva zöld galyakból, „Isten hozott" felirattal. A vendéglő, a csendőrlaktanya és több épület is szépen volt feldiszitve. A telepre bevonuláskor üdv lövések éljenzósek és a Rákóczi induló üdvözölte az érkezőket.

A csendőr laktanya épülete előtt Szabó Samu, a Vasvári kör lelkes elnöke, ki egy nappal előbb kivonult, fogadta az érkezőket többek társaságában A szabadságharczi öreg honvédek megölelték egymást, szemeikben könnyek csillogtak, oly hosszu idő után a viszontlátás felett érzett örömükben.

Rövid reggelizés után a társaság utra kelt s gyalog vonult fel arra a helyre, a hol a m. é.-ben az első ünnepélyt megtartották.

A felvonulás festői utakon történt. Körül-belől 85 perecznyi gyaloglás után megérkeztek a helyre, melyet tavaly egy nagy fakeresztel jelöltek meg. Fájdalom, daczára annak, hogy a keresztet g. k. lelkésszel felszenteltették, kereszt fáját még is letörték annak s csak a függő oszlopát hagyták meg a durva lelkü dászkelek s erről is lefararagták a Vasvári nevet.

Az oszlopot koszoruk ékitették, melyeket a kirándulók női tagjai helyeztek oda. Megérkezés után itt is üdv lövések történtek és kezdetét vette az ünnepély.

A zenekar rázendité a szózatot s a jelen levők fél körben elhelyezkedtek az oszlop előtt.

A társaság tagjai közül feljegyeztük a következők neveit:

Benedek Miczi M.-Gy. Monostor, Benedek Vilma M.-Gy.-Monostor, Bölönyi László ügyvéd-B.-Hunyad, Bölönyi Zoltán tanuló B.-Hunyad, Bod László lelkész Nagy-Almás, Bod Lászlóné Nagy-Almás, Bogdán Ferencz, Blasek Jenő végzett akad. hallgató B.-Hunyad, Borsos József 48—49. honv. hadnagy Margita, Boros János s. jegyző Meregyó. Borsos Béla Papfalva, Benedek Nándor M.-Gy.-Monostor, Csoma Zoltán Bánffi Hunyad, Csürös József lelkész, Vasvári kör titkára, Dubai István papnövendék Ungvár, Dunky Ferencz fényképész Kolozsvár, Dubai Jenő B.-Hunyad, Duha Mihály adótárnok B.-Hunyad, Ditterle Anna kisasszony Ditterle Karolin, Fülöp Ferencz tanuló, Nagy-Enyed, Fazakas László erdőőr Gyalu, Fazakas Lászlóné Gyalu, Grünbaum Jakab M.-Gyerő-Monostor, Gotthárd Sándor orv. tanhallgató Kolozsvár, Hegyesi Márton ügyvéd, történelem iró Nagy-Várad, Jakab Jenő B.-Hunyad, Kisgyörgy Ilona Vargyas, Kántor Margit Gyalu, Kántor Giza Gyalu, Kovács István gazda M.-Gy.-Monostor, Kósa Béla B.-Hunyad, Kovács Dezső tanár Kolozsvár, Kuszkó István a „Tört. Lapok" szerkesztője, az Ereklye Muzeum őre Kolozsvár, Kuszkó Istvánné Kolozsvár, Kis Zsófika k. a. üdvözletét küldi Temesvárról levélbe s jelentette, hogy nem jöhetett ez alkalommal, Kántor József körjegyző Gyalu, Kántor Józsefné Gyalu, Lábos József Papfalva, Mányai Imre 1848—49. honvéd a halálfejes legióból M.-Vásárhely, Makfalvi Ferencz Emke tanitó K.-Sebes, Nemes Károly főerdész, Nyilos Miksa, Nyilas Miksáné, Nyilas Károly, Nyilas Károlyné koszorut helyezett az emlékre, Nyilas István, Nyilos Kálmán, Nyilos Endre M.-Gy.-Monostorról, Poszler Gyula kereskedő és Poszler Gyuláné Kolozsvár, Preineszberger József főerdőőr Béles, Sikó Kanut kjegyző, erdőfelügyelő, Sikó Kanutné Meregyó, Schlunbrecht Gy. festő Kolozsvár, Sinkó János, Sinkó Jánosné M.-Gy.-Monostor, Scheff István, Suté Mária, Sobányi Gyula tanár B.-Hunyad, Szabó Samu a Vasvári kör elnöke Kolozsvár, Székely József megyei hajdu, 48—49. Vasvári katona Nagyvárad.

A mult évben is közreműködött zenekar tagjaiból a következők működtek közre: Kola Mihály, Rácz János, Rácz József, Ferencz Gergely, Rácz Miklós, Imre János.

(Vége köv.)

Kolozsvár választói.

Azért közöljük e névjegyzéket, hogy a kik tévedésből vagy egyébb ok miatt kimaradtak **e hó 15-ig** felszólalhatnak, ha választói jogosultságukat igazolni tudják.

(Folytatás)

II. Kerület:

Belközép tized.

Aujeczky Adolf postatiszt, dr. Adler Samu ügyvédjelölt, Bán István nyugdijas, Bálint Dániel csizmadia, Baintner Hugó dr. v. táblai jegyző, Beczási Lajos bizt. hiv., gr. Bánffy Miklós házbirtokos, gr. Bánffy György házbirtokos, Biasini Sándor kereskedő, Barabás Ferencz házbirtokos, Bénjiamin Salamon szobafestő, Benczédi Gergely tanár, dr. Bernát Albert ügyvéd, Bölönyi József szinh. intendáns, Bogár Kálmán tanársegéd, id. Böhm Mihály házbirtokos, ifj. Böhm Mihály vasuti hiv. Böhm Lajos bizt. hivnok, Bucsi József főmérnök, Bulbuk Manó házbirtokos, Csákány István telekkönyvvezető, Czens Rudolf lelkész, Csermák Gyula bizt. titkár, Czecz János temet. int. tulaj. E. Csiki Imre házbirtokos, Csiki Mihály kereskedő, Csiky József mag. hiv, Czink János szijjgyártó, Csiszér Károly, Danczinger Ferencz házbirtokos, Daniel Antal kereskedő, Darnoczy Károly házbirtokos, Demeter Károly ev. ref. pénzárnok, Dobál Antal ügyvéd, Dobrovszky Alajos min. házfőnök, Eisen Ignácz ügynök, Eisen Isidor ruhakereskedő, Eisler Mór czipész, Ecsedy József hivatalnok, Előry Tivadar pinczeegyl. titk. Farkas Károly megye hv. dr. Farkas Géza m. főorvos, Tánfury Gyula zenész, Ferenczi Gyula bank hiv., dr. Ferenczi Zoltán egyet. tanár. Fischer Vilmos kereskedő, Fridrich István vasuti hiv. Gajzágó Manó ügyvéd, Gájzágó Antal házbirt, Gál B. János mag. mérnök, Gámentzi Márton keresk, Gámentzi Márton m. hiv, Gaszt Antal v. erdész, Glück Mór pálinka árus, Goldstein Leopold lisztkeresk, Gréf Antal vas. hiv. Grobois János czukrász, Grünfeld Farkas vendéglős, Győrke Sándor csizmadia, br. Győrffy Géza birtokos, Gurát József zsemlés, Gyulai Árpád p. ü titkár, Halászi Mátyás házbirt., Hangay Oktáv tanár, Hantz Károly kémény seprő Hantz György könyvkötő, Harmath István házbirt, Havas Armin kereskedő, Hevesi Ignátz birt. hiv. Hilberth Adolf magánzó, Horváth János kerekes, Horváth János borárus, Horovitz Samu vállalkozó, br. Huszár Ádám kat. titkár, br. Huszár Sándor kat. igazgató, Hutter János házbirt., Incze Elek könyvkötő, dr, Isaku Aurél ügyvéd, Jakabi Áron, Jánosi Zsigmond titkár, dr. Jancsó György tanár, Jenei Lajos kereskedő, Jekei Aladár telek. hivat. Jeszenszky Ferencz kereskedő, Kádár János ref. püspöki titkár, Kampel Salamon ószerárus, Kanyaró Ferencz tanár, Kászonyi Géza v. adótiszt, Kaufmann Samu term. keresk. Kapásy Antal mézes kalácsos, Keleti János szabó, Keresztély Lajos tanár kereskedelmi akad. Kilyén Sándor házbirt, Klimes Károly nyerges, Krbuly Bogdán zálogh. tulajd. Korbuly József hirlap tul. Kováos Géza táv. tiszt. Kovács János tanár, Kovács Gyula postatiszt, Kun Bernát ugynök, Lichtenstein József végrehajtó, Losonczi János árv. elnök, Löw Frigyes üzletvezető, Lux Kálmán keresk, Magyarosi Gyula bizt. hiv. Makrai Lőrincz p. ü. hiv. Maksai János seg. tanár, br. Mansber Sándor bank. igazg. Markovits Simon szabó, Marosán Gusztáv jav. int. irnok, Marczinkievicz Ignácz szabó, Majláth Antal czipész, dr, Matusowszki András megy. orvos, Melicskó Frigyes főmérnök, Meskó János vas. mérnök, Meskó Miklós házbirtokos, Moldován Dániel kávéházas, Molnár János irnok, Müller Mihály házbirtokos, Nagy Gyula vasuti hiv. Nevelits Joachim term. kereskedő, dr. Novák István ügyvéd, Nyiszli Viktor szatocs, Orosz Lajos aranyzó. Orbán József kávés, Orbok Ferencz p. ü. hiv. Pap Elek ügyvéd, Pap Mihály házbirtokos, Pap Farkas k. táblai titkár, Petz Vilmos dr egyet. tanár, dr. Pisztori Mór egyet. tanár, Pap Farkas táblai hiv. Pánczél Sándor gyógyszerész, Pap János mérnök, Pap Jenő hivatalnok, Pauzinger Sándor igazg. Péterfi Lajos tanár, Potoczki Ottó kereskedő, Pongráez Lajos zenész, id. Propper Ferencz rajz tanár, ifj. Propper Ferencz p. ü. hiv., Puskás Béla ügynök, Pap Mihály birtokos, Radó Elek bizt. hivnok, Rosenfeld Dávid fogy. hiv. Rucska Lajos házgondnok, Szabó József házbirtokos, id. Szabó Lajos áll. nyugdijas, ifj. Szabó Lajos, Szabó Béla áll. nyugdijas, Szabó Jakab mérnök, Szamosfalvi Miklós birtokos, Szász Domokos ev. ref. püspök, Szász Dénes, tábla biró, Szász Károly kárpitos, Szász Pál vas. mérnök, Sárkány Ferencz házbirtos, Szehlinczky György pék, Szele Ferencz vas. mérnök, Szénási István borárus, Simay Gyula albiró, Simai Lukács házbirtokos, Sigmond Ákos birtokos, Szikszai Viktor vas. hiv. Schau Adolf szabó Shhneider József kir. tábl. tan. elnök, Schönstein Márton vas. hiv., Spirkó Lajos szabó, Schveiber Rezső áll. nyugdijj. Schreiber Robert p. ü. hivat. Schwarcz Róbert term. keresk. Tamási Sándor vár. főügyész, Tanczer János női szabó, Terkál József keztyüs, Toth Zsigmond josz. igazg. Tóth József csizmadia, Turoczi Lajos szabó, Tóth Mihály szinházi kellékes, Wachsmann Frigyes ügyvéd, Vajda Ferencz püsp. titkár, Weisz Sámuel fogy. bérlő, Veisz Mór házbirt, Veisz József keresk. Vita Sándor főügyész, Vertheim Samu szabó, Vincze József asztalos, Voith Péter liszt keresk. Wolf János gyógyszerész, Vogel Antal kereskedő, Zoványi Jenő ev. ref. pap.

Külközép tized.

Adler Samu kereskedő, Augstein Gyula városi irnok, Arizer Jakab földész, Alaexi Frigyes bérkocsi tulajdonos, Angyal János földész, Ambrus András földész, Bányai Mihály földész, Bányai Samu ács, Balázs Márton földész, Balázs Mihály czizmadia, Banó Dezső vasuti hivnok, Batiz János szódavizgyáros, Becsek Károly korcsmáros, Bentheim Róbert festő, Benedek Sándor korcsmáros, Birkl János János pék, Biró Mózes bérkocsis, Biró Zsiga asztalos, Biró Tamás kereskedő, Biró Ggyörgy bérkocsis, Binder Dezső kapus, Blédi József kereskedő, Bloz János nyugdijjas, id. Blázsi Károly kereskedő, Boskovits József kereskedő, Bogdánfü Sándor megyei hitalnok, Boros József kovács, Bruzer Zsigmond ács-segéd, Braun Ferencz czipész, Brunner Elek marhakereskedő, Butyka József földész, Bauer Vincze doh. gy. hiv. Berkovics Jakab alkusz, Bende Lajos czipész.

Csiki György földész, Csibi József nyugdijas, Csiki György földész, id. Csiki György földész, Czikó Elek földész, Csorba György kereskedő, Csiki Károly vasuti hivatalnok, Csopla József megyei irnok, Dávid László szekeres, Dévai István szabó, Deák Miklós földész, Diczi Fenencz zenész, Deautlich József vendéglős, ifj. Dioszegi Mihály földész, Dioszegi György földész, id. Diószegi Mihály földész, Dioszegi Mihály, Márton fia földész, Éjszaki Károly vasuti felügyelő, Előry Ernő bizt. titkár, Erkedi Sándor fakereskedő, Farkas Salamon kereskedő, Farkas Ignácz ügyész irnok, Farkas Antal mükertész, Fanfuri Gyula csizmadia, Fehér Gyula bankivatalnok Fenichl, Salamon tojás gyáros, Feschl Mór ruharaktáros, Filep József zenész, Fhurman Antal korcsmáros, Frauk Mihály napszámos, Furu Péter fazakas.

Gál József földész. Gál Ferencz kömüves Gácsér József tanitó, Gálfi Gergely földész, Gáspár Mihály földész, Gáspár József fazakas, Gáspár Elek földész, Gerei Samu szatócs, Gombos György földész, Gombos Antal földész, Gombos Ferencz nyomda tulajdónos, Gombos Mihály földész, Goldner Lefkovics kufár, Groh András csizmadia, Greici György bérkocsis, Grünfeld H. József kádár, Halom József kádár, Hank Károly esztergályos, ifj. Hatházi István földész, Havasi István tőkepénzes, Heigel Lipót pénzügyi hivatalnok, Hegedüs Ferencz pénzügyi, igazgató, Herczeg Lajos főmérnök, Heine Ferencz magánzó, Hirch Ödön szeszgyáros, Hunyadi János földész, Hüber Mihály szabó, Incze Sándor börtönfelügyelő, Irimi András bérkocsis, Izsák Móricz szabó, Jakab György földész, Jakab Márton földész, Jakab Dezső vasuti irnok. Juhász János kömüves.

Katona András földész, Katona István földész, Kerekszegi Sándor csizmadia, Kelemen István földész, Kelemen János kocsmáros Kilin Miklós földész, Kilin Boldizsár földész, Kilin Mihály földész, Kilin István földész, Kilin József földész, Kilin György Pál fia földész, Kilin Mihály földész, Kischer Traugott fodrász, Kis József földész, Kis Márton csizmadia,. Kohn József kocsmáros Kovács József földész, Koleszár János csizmadia, Kopcsány Rudolf kontinos, Kövesdi József asztalos, Krémer Béni kocsmáros, Ladoviczki József asztalos, Ladányi József fazakas, Lakatos Károly szatócs, Lakátos András kocsmáros, Láposi Miklós vendéglős, Lakatos Ferencz v. alszámvevő, Láposi Sándor fazakas, Lévai Sámuel szabó, Lenkanics Kornél vas. távirász, Libál József földész Libál Antal földész, Linczeg János kömüves, dr. Lőte József egyetemi tanár, Lukács György szatócs, Lucs Frigyes gépész.

Makó György földész. Makszim Sándor mészáros, Márton György caszinó rendező, Marosi György kéményseprő, Markovics Lajos p. ü. titkár, Máthé Mihály bádogos, Máthé András vas. hiv., Majorovszki Károly erdőmester, Meskó Bogdán fuvaros, Mezei János táblai biro, Miskó István csizmadia, Mihály István ács, Mihály Ferencz fazakas, Mocsi István rézmüves, Molnár Károly vas. tiszt. Molnár János zenész, Nagy István bérkocsis, Nagy János földész, Nagy Kálmán néptanitó, Nagy Péter tanitó, Nagy Árpd p. ü. hivatalnok, Nagy András földész, Otvös János ácsmester, Olgyai János siketnéma int. igazgató, Orosz Károly v. dijnok, Pap László f. kömüves Pap György László vasuti értesitő, Pataky József városi irnok, Pipács Péter nyugdijjas, Preisz Flórián magánzó.

Rácz János földész, Reich Albert főállatorvos, Rischányi János nyugdijjas, Revnyik Gábor magánzó, Román Károly rendőrbiztos, ifj. Rucska János magánzó, Szappanyos Miklós gazdász, Szabó József földész, ifj. Szabó István földész, Salamon András magánzó, Salamon János zenész, Salamon Vilmos zdnész, Salamon Lajos megy. irnok, Salamon Mőzes keresk, dr. Szentkirályi Ákos tanár, id. Szabó István földész, Szász Károly fazakas, Szász András földész, Sáberl Jakab szatocs, Székely Sándor mészáros, Szilágyi Márton kőmives, Szilágyi József csizmadia, Szilágyi Elek temető-pásztor, Simonics Jakab magánzó, Sipos József csizmadia, Somogyi Mihály ács, Szőllősy Kálmán kórházi gondnok., Szőllősy Mihály földész, Schuller Károly főerdész, Spaller József fazakas, Sztupjár István nyom. tulaj., Sztupjár József földész, Schándl Mihály vasuti főfelügyelő, Schultz Rezső mükeztész, Scwáb János kádár, Strócz Károly csizmadia.

Tamástyik Vendel keresk., Tarkányi Mihály földész. Toroczkai György földész, Toroczkai József földész, Toroczkai Mihály földész, Tóth István földész, Tóth Antal csizmadia, Turos Márton bérkocsis, Udvari István földész, Turos Mihály majoság árus, Ulrich Géza sik. néma int. tanár, Vasvári Ferencz czipész, Vecsán Todor kerekes, Varga János földész, Veinrich György dohánygyári felügy., Wertheimer Mór szatócs, Wertheimer Salamon tojás keresk., Weisz János zenész, Veres Ferencz csizmadia, Vig György vendéglős, Viskán Simon kocsmáros, Virág Ferencz mézeskalácsos, Voith Tivadar kereskedő, Zágoni Szabó Márton földész, Zágoni Szabó József szabó, Zajzon Sándor csizmadia, Zoltán Ákos gazdász, Zicha Adolf nyugdijas.

(Folyt. következik.)

Ő

— Szenzációs riport —

Irta: *Tüske Pál.*

Ki volna más, mint a nagy, a hires, a sziklakemény, a birkozó király, a czirkus óriás, az izom-ember, a büszke Robinetti, a ki mint egy diadalmas Caesar járja be Europa czirkusszait és ha kifogyott a vetélytársakként fellépő czirkusz-Herkulesekből, akkor előfogja a saját külön szerecsenjét, a kit e czélból

---

ről. Lóra ültem s egyenesen a vén fához mentem. Hát az én bundám abban a helyben van, de a férgektől össze-vissza rágva, mintha háboruban kis puska-golyók lyuggatták volna át; esőtől, hótól megkopva, megkérgesitve, az utolsó lakója az összerabolt jószágnak szarka volt, fészke az anyának és kis fiainak. Embernek való benne semmi rész nem volt. Ott hagytam tehát nagylelkűen, s anyámmal jóizü nevetés közt fogadtam fel, hogy máskor semmi bundát nem viselek.

Rám is illik — a tudosság ellen tiltakozva — Aranynak ama játszi verse:

Nagy volt — mondok — a tudósnak
Az ő tudománya.
De mi haszna, ha kevés volt
A vágott dohánya.

Könyvet irt a bölcsességről, s hajna!
Akkor esett ez a bolond historia rajta.

FŐVÁROSI

A Diána története.

(Angol regény)

A „Dóra" szerzőjétől.

Az „Ellenzék" számára forditotta: **AMICA.**

II.

(Folytatás.) (3)

— Drummond kisasszony. mi éppen most beszéltünk kegyedről, — jegyzé meg Nelli, a virágokat félre téve, hogy osztatlan figyelmét fordithassa a vendég öltözetére.

— Valóban? Szabad tudnom, hogy mi szépet és jót mondtak rólam? — kérdé a vendég.

— Honnét következteti, hogy csak szépet és jót mondhattunk? — kérdé Nelli élesen.

— Mert senki — annál kevésbé Diána az, — aki rólam olyasmit mondana, ami nem szolgál előnyömre, — válaszolá Paulin szelid mosolylyal. Lássa, a gazdagságnak az egyik áldása az, hogy az ember a saját érdemeit illetőleg teljes elismerést szerez magának, s a gyenge czélzásnál valamivel több kivántatik, ahoz, hogy önhitségéből engedjen. Én részemről azt gondolom, hogy az önzők elleni kiabálás nagyon nevetséges; midőn az emberek meg vannak elégedve magukkal, annál képesebbek megelégedve lenni másokkal. És e pillanatban ez az én állapotom. Édes Diánna, nem kinálsz meg egy csésze teával? tevé utánna szemrehányólag. Majd meghalok a szomjuságtól!

Alig tudtam megállani, hogy utközben a Nelli szöllőjéből ne lopjak de örülök, hogy a kisértésnek ellentállottam, mert most a vajas kenyerünkkel fogyaszthatjuk el azokat.

Beszéd közben a szép hamvas fürtöket kiszedte a kosárból s a tányérra rakta, melyre előbb szöllő leveleket helyezett. Ezek éppen ugy átváltoztatni látszottak az asztalt, csorba és hasadt csészéivel és tányérjaival s durva abrosszával, a hogy az elegánssul öltözött kis lady átváltoztatta a szobát. A Nelli szemei vendégének minden mozdulatát követték.

— Oh, Drumond kisasszony, — kiáltá — engedje, hogy ruhájának az oldalán levő diszitését is láthassam! Ez oly szép, a Diána által haza hozott divatlapokban nem láttam ehez hasonlót.

Paulin egész komolyan engedte át magát a megtekintésnek s miután Nelli a ruha oldaldiszitésének a vizsgálatával betelt, vendégének a kezére forditotta a figyelmét, melyen több drága köves gyürü csillogott.

— Ni, ni, magának egy uj gyürüje van! — kiáltá.

— Igen. Tetszik? — kérdé Paulina elpirulva.

— Nagyon kedves! Azok a rubintok ugy égnek, mint a tüz. Én mindig azt képzelem, hogy a rubintokban valami szellem van — még pedig attól félek, hogy gonosz szellem.

Paulin megrázkódott és elhuzta a kezét.

— Ez egy gyülöletes gyürü! — kiáltá hevesen. Én ugy gyülölöm a rubintokat!

— Ugy hát miért viseli? — kérdé Nelli.

— Mert kénytelen vagyok vele. Ezt a gyürüt tegnap kaptam születésnapi ajándékul Wilfred cousinomtól és illetlenség lett volna nem fogadni el tőle.

Diána, a ki a teakészitéssel volt elfoglalva, hirtelen felnézett s midőn tekintetük találkozott, Paulin lesütötte a szemeit.

Ez a két leány jó barátságban volt s az elmult két év alatt, mióta Diána a Paulina tizenkét éves Mimi nevü cousinjának a guvernantja volt, szerették egymást.

Lady Drummond rosszalással nézte ezt a barátságot; de Paulin, aki jobb szerette a saját eszejárását követni mint a másokét, ezt a rosszallást teljesen ignorálta. S daczára, hogy tényleg soha sem tudatta Diánával, hogy Drummond Wilfred feleségül akarja őt venni, ez a tényállás még is elősmert dolog volt közöttük.

— Diána, — kiáltá hirtelen — mily sáppadtnak és kimerültnek látszol! Fogadom, hogy az a haszontalon kis Mimi ma alkalmatlanabb volt mint máskor.

Diána felmentette Mimit a vád alól, azt állitotta, hogy a délutáni hőség és Park Laneból a hosszu ut fárasztotta ki. Nem akarta azt az eseményt nyilvánosságra hozni, melynek ezt a mostani bágyadság volt a viszszahatása — az az ő saját titka volt, s az emlékezetet megfosztotta volna édes örömének egy részétől, ha azt megjegyzésektől kisérve, tárgyalni hallotta volna.

Paulina elejtette ezt a tárgyat, s látszólagos érdeklődéssel a tea és vajos kenyér fogyasztásához látott, miközben a bálokról és azon mulatságokról beszélt Nellivel, melyekben az utóbbi napokban részt vett, s a Nelli nagy gyönyörüségére, a feltünőbb ruhákat pontosan leirta. Ez olyan tárgy volt, mely Nellit soha sem fárasztotta; élénk figyelemmel hallgatta a részleteket, s haragos mozdulatot tett, midőn az ajtó megnyilt s Erik belépett, kinek érkezése véget vetett az előtte oly érdekes társalgásnak.

Érik egy magas, széles vállu, huszonkét vagy huszanhárom éves ifju volt, és annyira hasonlitott Diánához, hogy rokonságukat nem lehetett kétségbe vonni. Azonban a szemei kékek voltak, s a haja valamivel világosabb; a haját hosszura engedte nőni, s talán ez okozta, hogy inkább látszott költőnek vagy művésznek — vagy bárminek inkább, mint Cyti-irnoknak, ami tényleg volt.

A Nelli éles szemei reá voltak függesztve amint Paulinának köszönt; s talán ennek volt tulajdonitható az a feszélyesség, melylyel azok egymáshoz beszéltek.

— Érik teázol? — kérdé Diána, miután a teás kanna tartalmát megnézte.

— Igen, édesem; nagyon melegem van és szomjas vagyok. A City ma kiálhatatlan volt.

— Te szerinted minden délután az, — jegyzé meg Nelli bosszusan.

Érik nevetett, s homlokáról hátra vetette a hállámzó haját: ez szokása volt neki és Paulinnak tetszett.

— Lombard utcza nem éppen kellemes a nyári időben, — válaszolá Érik, teáját Diánától elvéve, de lopva Paulinra nézett, aki a keztyüit huzta fel. Az a lég, amit ott kapunk — folytatá — éppen elégséges arra, hogy életünket fentartsa — és ennyi az egész. Ami pedig a minőségét illeti, minél kevesebbet beszélünk róla, annál jobb.

— Van olyan jó a milyent én lélegzem be itten, — mondá Nelli, aki sérelmeit nem tudta elfelejteni.

— Talán van — válaszolá Erik.

Ekkor Paulina felállott, hogy menjen. Az ifju kinyitotta előtte az ajtót, s amint a leány kiment lehajolt hozzá és azt sugta.

— Megengedi, hogy a kocsijához kisérjem?

— Minden bizonnyal — volt a lassu hangon adott válasz, amint hosszu sötét pilláinak az árnyéka alól felnézett rá — olyan tekintettel, mi az ifju érverését lángoló lüktetéssé változtatta, s azokat a józanész által parancsolt határozatokat, melyeket e nagyon is igéző kis ladyra vonatkozólag magában feltett, egészen elüzte.

Künt a folyosó keskeny volt és sötét, a szegletekben és a bolthajtásón pókok tanyáztak, s az ablakok állapota a homályos üvegeket szükségtelenneknek tette.

De azért az Aladdin palotája sem lehetett volna kellemesebb hely e két bohó fiatal teremtésnek, mint ez a homályos folyosó, midőn az ajtó bezárult utánuk, s nem voltak többé a Nelli éles vizsgálódásának kitéve.

— Reménylem, hogy nem az én jövetelem kergette el? mondá Érik, azon bohó kivánságtól sarkalva, — hogy ellenmondást kapjon.

Ő rendes körülmények között eléggé értelmes fiatal ember volt, de annyi bizonyos hogy a Paulina közelléte nem volt előnyös hatással az értelmére, főleg midőn oly közel volt hozzá, hogy csipkéi a karját érintették — s a kebléhez tüzött thearozsák illata édes feltevésekkel mámorositva meg, a fejébe szállt.

— Oh nem! — mondá a leány.

(Folytatása köv.)

utaztat magával és ugy teremti a fölhöz ő feketeségét, hogy a közönség majd feldül a tombolástól.

A nagy Robinetti pár nap óta itt időzik. Elhozta a saját külön szerecsenjét is, a komoly és méltóságos Bambulát. Bambula is itt időzik. Fekete, mint a korom, tiszta néger typus. Lapos, széles szája van és ajkai duzzadtak, orra összenyomott. Mondják, hogy kaczika vérből származik s most egy bujdosó trón követelő, a ki bánatában Robinettivel vereti magát a földhöz. Különben európai divat szerint öltözik és beszél francziául. Ez Bambulától elég.

E két nevezetesség előtt a Wollnerék Ditrichje makulává zsugorodott. Még nehány nap előtt Ditrich a világhirü Hercules dominálta a czirkus habitüek kebelét, — de hajh Ditrich hirnevét és csillagát Robinetti napja elhomályositotta.

Szombaton már öles plakátok kirdették, hogy a birkozó király megérkezett. (A discrét plakát még ekkor Bambulával nem tartotta érdemesnek foglalkozni.) Estefelé a publikum árja körülhömpölyögte a czirkus deszkafalát. Minden arczon meglátszott a türelmetlen várakozás izgalma. Ah, minő érdekfeszitő pillanatok lesznek azok, midőn a szörnyü Herkules és a szörnyübb Robinetti összecsapnak. Hogy dobban a föld, hogy feszülnek az izmok, hogy vernek a szivek. A szemek tágra nyilnak és a lélekzetet a feszült kiváncsiság visszaszoritja a tüdőbe.

Az izgatottan járókelő közönség soraiban egyszerre lázas suttogás nesze riadoz:

— Robinetti itt van!

— Hol hol? susog végig a ziháló kérdés minden ajkon és az ember-hullám arra irányul, a honnan Robinettit jelzik. És csakugyan ott van ő. „Mint komor bikának olyan a járása“ — mondaná Arany János. Kurta izmos nyakán aránylag kicsiny rövidre nyirott feje és meglehetős keskeny homloka van. Minden szem kiváncsian mered rá.

— Áh, a nagy Robinetti susogják az emberek. Róla beszéltek legtöbbet a fővárosi lapok. Többet mint a német császár trónbeszédéről, többet mint a párisi zavargásról, többet, mint az Eötvösék turini utjáról.

Robinetti felemelte, szempilláit és nézésének sulya alatt ingadozott a tömeg. Robinetti megmozditotta a karját és a gyöngébbek megtántorodtak a levegő hullámzása alatt. Robinetti prüsszentett és a kiváncsi környezetet bömbölő vihar söperte el mellőle.

Ah dicső, dicső Robinetti — ájtatoskodott a tömeg! Téged látni akarunk és megrohanták a czirkus pénztárát.

— Jegyet, jegyet — orditottak. Egy lovat egy országért! Egy országot egy jegyért. III-ik Richárd hires páthossza szunyog dongás volt e vihar bömböléshez képest. A czirkusz oldala recsegett ropogott, a mint a népáradot zugva tört be az ülő és álló helyekre. Midőn az előadás megkezdődött, senki sem figyelt a productiókra. Mindenki a nagy Robinettit leste. Egyszerre feltünt ő. Megjelent a néző téren, mint publikum és várt sorára.

A czirkusz habitüék előre hajtott fejjel suttogták:

— Nézzétek csak! Itt van! Ismerjétek meg, ő az. Ah! nagy férfiu! A zsufolt padsorok meg zajdultak, mintha zugó méhkas voltak volna. „Az a! az!“ riadoztak minden oldalon!

Végre következett a birkozás. A közönség feszült kiváncsisággal izgett mozgott a helyén. Egyszerre megrecsegtek a trombiták és a küzdtér porondjára dobbant a nagy Robinetti és a hirneves Ditrich Hercules.

Kéztörlés, — tempózás barátságos kézszoritás, állás, kapkodás.

Robinetti erős, egyenesen tartásu férfi, hatalmas mellel és izmos nyakkal.

A Wollnerék Herculesse kissé görbe, melle beesett, de karjain hatalmas erőtől duzzadó izmok feszülnek.

Egy pillanatig méregetik egymást. Egyszerre összekapnak. Elfojtott szisszenés tompa hangja rezdül végig a nézőtéren. Mindjárt látszik, hogy Robinetti nagy előnyben van a komoran bukdácsoló Ditrich felett. Hanem azért nem végez vele mindjárt. Játszik csak és e játék gyorsan fárasztja a Herculest, mig a Robinetti hatalmas tüdeje meg se érzi a fáradságot. A Wolnerék Herculese liheg. Robinetti áll és müvészi tempóval feszeng. Ismét össze kapnak és a mint egyik-másik szerencsésebb fogáshoz jut, a közönség tomboló zajban tör ki. Egyszer aztán a két hős megkezdi unni a tusát.

Robinetti csavarint egyet Hercules uron és hanyatt nyomja.

Pokoli zsivaj hangzik fel a nézőtéren. Éljen a dicső Robinetti és a tusakodó nagy férfiak lihegve vonulnak vissza.

Mindez szombaton este történt. A közönség feszült kiváncsisága még ezután sem lassult meg, mert mindenki izgatottan gondolt a más napra, mi lesz akkor. Holnap, mikor a koromfekete, a mogorva, a serény, a fakemény Bombula áll ki a küzdtérre, a ki csak az előbb lépett ki a czirkusz porondjára és minden ember szemeláttára egy marék frankot nyomott a Wollnerék markába bánatpénz gyanánt. Ez a borzasztó néger nem tréfál ám, — mert valamelyik őse evett már Robinettit. Ki tudja? Hátha ő is?

Vasárnap aztán megtörtént a szörnyü mérkőzés. A fekete Bambula összecsapott nagy gazdájával, a hirneves és legyőzhetlen Robinettivel. 30 perczig okoskodtak és pajzánkodtak egymással, de Bambula még sem ette meg a nagy Robinettit. Ellenkezőleg a fehér ember falta fel a feketét. A közönség szörnyü lármában tört ki és frenetikusan tombolt.

Bombula fehér fogai kivillantak a feketén duzzadó ajkak mögül és röhögve sugta Robinettinek.

— Lou, vá te-ett'-ük a má-gyá'-r, okat!

Ez zulukaffer hottentot nyelven annyit jelent, hogy: „Luvá tettük a magyarokat!“

— „Já pápá puszi pofa hájá!“ válaszolta Robinetti volapük nyelven, — a mi ezt jelenti magyarul: „Igenis apám lelkem! csokollak, képeddel alszom el!“

Ime tek. szerkesztőség ezekben van szerencsém beszámolni arról a nagy sensatiós eseményről, a mely napok óta felverte városunkban a port. Jól tudom, hogy tegnap kellett volna mindezeket elmondanom, de tetszik tudni, — én szenvedélyes tánczos vagyok s a vasárnapi bálok, illetőleg tánczmulatságok annyira kimeritettek, hogy a mai napig nem birtam mozdulni.*)

*) Ezzel a mentséggel tisztelt Pali ur alaposan felsült, mert hiteles forrásból tudjuk, hogy ön vasárnap sem a dalkör, sem az iparos ifjak mulatságán nem látta senki. Nagy a gyanunk, hogy ön titkos birkozónak állott be és azért nem birt mozdulni, mert R ur alaposan a földre teritette.

Szerkesztőség.

MINDENFÉLE.

Kolozsvárt, julius 11.

— **Névmagyarositás Kolozsváron.** Az erdélyi részekben számra nézve kétszer annyi a nyelvben, szivben lélekben magyar, mint a névleg magyar ember. A sok idegen hangzásu névvel biró egyénről az ember csak személyes érintkezés után tudja meg többnyire azt, hogy gondolkozik, hogy beszél, hogy érez és hogy cselekszik. Ellenségünk idegen hangzásu neveik után eldisputálni igyekeznek tőlünk legkiválóbb magyarjainkat is. Ezeket szem előtt tartva nagyon szükséges a névmagyarositás de főleg Kolozsvárt, mely nyelvben szóban érzelemben teljesen magyar de névleg nem egészen az. Ezt szem előtt tartva, az Emke Kolozzvári választmánya még 1887-ben akcziót inditott a névmagyarositása még könyebbé még egyszerübbé vált. — Ugyanis Kolozsvár város elnöki irodájában Fekete Béla tanácsjegyző bárkinek beszerzi a névmagyarositáshoz szükséges okmányokat, a kérést is megszerkeszti s gondoskodik annak 14 napi elintézéséről. Vagyontalanok részére az 50 kr. bélyegdij fedezéséről is gondoskodik. Ajánljuk ezt a nem magyar hangzásu nevü polgártársak figyelmébe.

— **Népünnepély.** A jövő hó aug. 6-án a jótékony nőegylet a sétatéren nagyszerü népünnepélyt rendez jótékony czélra. A népünnepély bővelkedni fog mindenféle mulatságos látnivalókban. Lesz tüzijáték, hangverseny, sorsolás (csinos nyeremény tárgyakkal) és másféle mulatozás. Igazi kaczagtató látványosságok, ugy, hogy akárki csekély belépti jegygyel pompásan mulathat s még az az öntudat is megnyugtatja, hogy filléreit, melyekért mulat, jótékony czélra adja. A rendezőség élén a minden szépért, jóért és nemesért lelkesülő Inczédy Sámuel ezredesné és Csiky Teréz urnők állanak, a kiknek fáradhatatlan buzgalma biztos kezesség az elmaradhatatlan siker mellett.

— **A kolozsvári** Frőbel-intézetben a kis növendékek részére szép mulatságot rendeztek szombaton a lövész-kert helyiségeiben. Az ünnepély változatos volt. Ügyes játékok, szavalatok, párbeszédek és dalokból állottak, különösen figyelemre méltó volt egy gyermekek számára Major József tánczmester által irt négyes, mely a közönséget is meglepte. Az ünnepélyt Szász Gerő ref. esperes zárta be, később pedig táncz következett és a Frőbel majális kedélyesen folyt az éjféli órákig.

— **Merénylet.** Kolozsvár polgárságát nemcsak a végrehajtó, a finánczc, az állam, az adóhivatal stb. — hanem még a sétatéri bizottság is nyaggatja. Most minden ember, a ki a sétatérre megy üdülni krajczárt kell hogy fizessen valami feneketlen papzsák számára. Most már jó volna tudni, hogy miféle önkényes rendelet ez, mely igy mer adóztatni azért a levegőért, a mit az Isten ad és nem a sétatéri bizottság. Mert ez a nagyképü, vaskalapos vezetőség ugyancsak nem csinált eddigelé semmi olyan nagy dolgot, a mi feljogositaná ilyen adószedésre őket. De ha csinált volna, akkor is a communitás adhat rá engedélyt. Ilyen engedélyről nincsen tudomásunk, — legalább a városi közgyűlésen nem került szóba. Azt csak elnéztük, hogy zene alkalmával 3 krajczárokat szednek. Hát jól tették. A ki zenét akar élvezni fizesse meg. De ez aztán ne bátoritsa arra a bizottságot, hogy most már minden időben mindenkitől szedjék a krajczárokat azért, ha egészségi szempontból egy kis jó levegőt sziv. Szegény embernek drága a levegő még akkor is, ha csak egy krajczárért adják. A nagy városok példáját utánozni korai és éretlen dolog. Igen kicsi város vagyunk ahoz. A kik kiadták vonják vissza ezt a reformot, a melynek visszatetsző hatása és törvénytelen alapja van.

— **Erdélyi Irod. Társaság.** Szamosujvár városa t. törvényhatósági bizottsága a társaság alaptőkéje gyarapitására 50 frtot küldött titkár, Ferenczi Zoltán kezeihez. Fogadja a nemes város ez alapitványért e helyen is a társaság legmelegebb köszönetét.

— **Vizbe fultak.** Tegnap jelentették a rendőrségnek, hogy egy ember a Kis-Szamosba esett és belefult. Azonnal elzárták a Szamos árkát és medrét végig kutatták, de a hullára nem akadtak rá. Ugyancsak tegnap egy 10 éves gyerek hulláját fogták ki a Szamosból. A szegény fiucska fürdés közben fult a vizbe több nappal ezelőtt.

— **A király utazása.** A király vasárnap délután Gasteinból Fell am See-be utazott, hogy leányát, Mária Valéria főherczegasszonyt meglátogassa. Este fél nyolcz órakor érkezett Zell-be, a hol ünnepiesen fogadták. Este a tavat és a közelfekvő magaslatokat fényesen kivilágitották. A világitást a király a tavon egy csolnakból szemlélte meg.

— **Tanfelügyelők országos kongresszusa.** A tanfelügyelők és egyházmegyei tanfelügyelők augusztus hónapban, egy még meghatározandó napon, országos kongresszusra gyülnek Budapest-en. A kongresszus ügyében dr. Komlóssy Ferencz egyházmegyei főtanfelügyelő és Tóth József kir. tanfelügyelő körlevelet küldtek szét kartársaiknak, melyben örömüket fejezik ki a felett, hogy gróf Csáky Albin közoktatásügyi miniszter és Vaszary Kolos herczegprimás beleegyeztek a kongresszus megtartásába s hangsulyozzák, hogy e kongreszus egybehivása már régóta érzett szüksége a magyar tanügynek. A körlevél arra kéri fel a tanfelügyelőket, hogy ők maguk adjanak véleményt abban a kérdésben, hogy a kongresszus augusztus hónap melyik napján lenne a legalkalmasabban kitüzendő.

— **A korondi-fürdőn** a vendégek folyton szaporodnak. A székelyföld e kies fekvésü, kitünő hatásu, borvizü, ásvány és sósvizü fürdője mind nagyobb látogatottságnak örvend, különösen mióta lényeges átalakitáson ment át. Gáspár Gy. fürdőtulajdonos semmi áldozatot sem kimél, csakhogy a közönség kivánalmait kielégithesse. Szép uj lakházak épültek, az uj sós fürdő is elkészült, a meleg fürdő bármikor kapható, mert a viz melegitése gőz erővel történik. A fürdő orvosa dr. Gamán Béla a fürdő biztos dr. Vajda Emil tanár.

— **A „Makra pipa“.** Ezt a czimet viseli Grau József vendéglője, melyet a napokban nyitott meg az óvárban (torony utcza 6 sz.) Grau Józsefné, a ki kitünő konyhájáról hires — vezeti az üzlet étrendjét és konyháját, a mi elég biztositék arra, hogy a Makra pipában pompásan lehet étkezni. A „Makra pipa“ vendéglője egészen házias jellegü csendes helység lesz, a hol jó minőségü étel és ital olcsó áron hapható.

— **Papi beigtatás.** Várfalváról irja levelezőnk: A várfalvi unitárius egyház jul. 9-én, uj papot nyert Biró Lajos, volt unitárius iskolafőnök személyében, kit mintegy ötszáz hallgatója jelenlétében Czegezi László bágyoni pap és esperes egy magvas beszéddel igtatott be hivatalába. Mire a derék ifju lelkén tartotta meg igen szép és könnyekre inditó beköszöntőjét Ap. Csel. X. R. 29. v. „Annak okáért minden ellentartás nélkül eljöttem a hivatalra. Azt kérdem azért, miért hivattatok engem?“ alapigével. Az egész egyházközség osztatlan tetszéssel fogadta az uj papot, kire a főtisztelendő Püspöknek szerencsésen esett választása s kit csütörtöki bevonulásakor is lelkes óvátiókban részesitett a közönség. Templomozás után az uj pap tiszteletére közebédet adott az eklésia, melyen a vidékről megjelent inteligentia számos tagja is részt vett. Sok szerencsét kivánunk az uj lelkésznek uj állomásán.

— **Eljegyzés.** Cs.- Csatószegi Csató Rózát eljegyezte julius 8-án M. Metz Vilmos áll. főgym. tanár Kalota.-Szt.-Királytt

— **Az uj nickel pénz gyártása.** Az uj veretü pénz hamisitása aggodalmat keltett. Pedig igen könnyü megállapitani azt, hogy a nikel pénz valódi-e vagy hamisitott. A tiszta nikelt ugyanis a mágnes oly erősen vonza, mint a vasat. Tehát csak mágneshez kell közel tartani. Ha nem reagál, akkor hamis.

— **Romániába szökött katonák.** Gyulafehérvári tudósitónk irja lapunknak hogy az ott állomásozó 50. gyalogezredtől e napokban három számvevő őrmester hamisitott szabadságolási engedélylyel ezredétől Romániába szökött. Mint a nyomozásból kiderült, a Brassón állomásozó ezred nyilvántartási irodájában engedélyokmányaikat látlamoztatták, ennek megtörténtével czivilruhát öltvén, Romániába menekültek. Szökéseiknek közvetlen oka volt, hogy az évenkint behivott ezernél több tartalékosoktól kisebb-nagyobb összegeket csaltak ki, a melynek révén a gyakorlatoktól felmentették őket, természetesen a katonai könyvecskék hamisitásaival; végre a bünös manipulációkra rájöttek s a büntetéstől való félelmökben megszöktek.

— **Tizenkét hétig felakasztva.** Karlsbad-ból irja levelezőnk: Körülbelül három hónap előtt eltünt Proce Ernő asztalos segéd, a ki Müller Ferencz aszalosmesternél volt alkalmazva. Rendes, dolgos ember volt, de az utóbbi időben az elmezavar jelei mutatkoztak rajta. Keresték mindenfelé, de nem találták. A napokban egyik fürdővendég, a ki a karlsbadi kurát használja, elment sétálni a Kotloch fenyves hegyre. A mikor már jó bent volt a sürüben borzasztó nehéz szag ütötte meg az orrát. Utána nézett s látta, hogy egy kis fenyőfán egy már teljesen feloszlásnak indult hulla függ. A fején alig látszott már a hus s az egész testet ezer és ezer féreg boritotta. Jelentést tett a rendőrségnél, a mely ezután megállapitotta, hogy az öngyilkos nem más, mind 2 három hónap előtt eltünt Proce Ernő asztalos segéd.

— **Guy de Maupassant temetése.** Guy de Maupassant temetése Párisban vasárnap délben ment véghez a Saint-Pierre de Chaillot templomból. A szertartáson ott volt az egész irói és müvészi világ: Zola' Dumas, Bonnat stb. A montparnassei temetőben a sirnál Zola bucsuztatta el a költőt mint régi bajtársa és barátja. „Maupassant a szerencse gyermeke volt“, mondá. „Nemcsak mint iró, de mint ember is megnyert minden szivet. Amig szerető szivek fognak lenni a világon, nem felejtik őt el. Ő, aki a szerelmet oly fölségesen rajzolta, életünket szépitette meg. Aludja Maupassant az ő nehezen megszerzett álmát abban a tudatban, hogy munkássága győzedelmesen ép marad örökké. Élné fog éltetni fogja őt.“

— **145 áldozat.** Angliában, egy Densbury közelében lévő bányában — mint Londonból táviratozzák — borzasztó bányaszerencsétlenség történt a napokban. Reggel 145 munkás ment le a bányába dolgozni — egyikük se tért többé vissza. Délben hirtelen földrengéshez hasonló moraj hallatszott a bejáratban, a tárnában egy tüzkéve csapott föl és sürü füstfelhők gombolyogtak kifelé. Nyilvánvaló volt, hogy lenn a bányában ekszplozió történt. Az igazgatóság emberei nagynehezen lehatoltak az aknába és ott, mindjárt négy holttestre bukkantak. Tovább azonban nem lehetett menni, mert az egész bánya égett. Este hét órakor megtalálták Hawksworth aligazgatónak és még három munkásnak a hólttestét. Künn a bánya előtt idegrázó jelenetek játszódtak le; — a szerencsétlenség hire gyorsan elterjedt és pár percz mulva a jajgató, — siró asszonyok egész serege gyülekezett egybe. — Egész éjjelen keresztül, — mig a mentési munkálatok folytak tizezer főnyi néptömeg álta körül a bányát. — Az ekszplózió okát meg nem tudni: meglehet, hogy a bányászok közül valaki gyufát gyujtott, és igy támadt a robbanás. A száznegyvenöt munkás mind ott pusztult el a bányában. Később megjelent a szerencsétlenség szinhelyén a dewsbury polgármester is, aki azt az inditványt teszi majd, hogy a yorki herczeg esküvőjére tervezett ünnepeket a szerencsétlenség által sujtottak javára rendezzék.

— **Királyi vér a visegrádi romoknál.** A magyar dicsőség egyik legfényesebb korszakát hirdetik azok a romok, melyek Visegrád-nál tekintenek alá a Dunára s ezeknek a romoknak nevezetes vendége volt tegnap. Az uralkodó család egyik tagja, Jenő herczeg, nézte meg a magyar történelem e legfényesebb emlékeit. A főherczeg szárnysegédjével reggel hét órakor indult el Budapestről s Visegrádnál nagy néptömeg várta a hajót, melyre fel volt huzva a sárga-fekete lobogó, a mi azt jelentette, hogy az uralkodó család egy tagja van a hajón. U főherczeg Visegrádra érkezve, miután a Mátyás király-hoz czimzett vendéglőben megebédelt, felment a romokhoz és nagy érdeklődéssel nézte végig a nevezetes történeti emlékeket. A főherczeg körülbelől egy óra hosszat sétált Nagy Lajos és Mátyás király egykori dicsőségének helyén.

— **5. 37.** Az olasz kincstáron érzékeny érvágást ejtettek. A lutrizó-asszonyok ezzel a két számmal: 5, 37. Negyvennégyezernyolczvannyolcz ambót nyertek a két számon, melyek valamiféle titokzatos összefüggésben lehetnek Szent Vinczével. A szerencsés számokat ugyanis a nápolyi Szent-Vincze ünnep tiszteletére rakták meg a lutriban, s az olasz kincstár 2,390,380 lirával fizeti meg a lutri-szent beleavatkozását a földi dolgokba. Az olasz pénzügyminiszter keserü szivvel fizeti ki a nagy veszteséget, de azzal az édes tudattal vigasztalta magát, hogy nem is valami nagyon hosszu idő kell, hogy a nagy summát — ugyanezeken a számokon vissza is nyerje a szerencsés nyerőktől.

LEGUJABB.

(Az Ellenzék eredeti táviratai)

Katonai botrány.

Budapest jul. 11.

Balassagyarmaton nagy botrány történt. A Zrinyi-féle sörházban a kertben nagy zeneestély volt a tegnap estve.

Az egyik asztalnál nagy társaságban R. fiatal kereskedő ült szép nejével.

A szomszéd asztalnál pedig boros állapotban Barna Béla honvéd főhadnagy foglalt helyet Szabó honvédőhadnagygyal.

Alig kezdődött el a zeneestély a két tiszt feltünő módon kezdte fixirozni a szép fiatal asszonyt.

Utóbb Barna hadnagy igy szólott hangosan a pinczérhez, mondd meg annak a kutyafülü zsidónak, hogy ne tátsa rám ugy a száját.

Ezt hallva a kereskedő és társasága rögtön felálltak az asztaltól s eltávoztak.

Barna és Szabó tisztek a társaság után futottak és üldözni kezdték azt.

Az üldözés elől a megrémült társaság bemenekült B. kereskedő házába, Barna a ház előtt káromkodva járkált fel s alá.

Mindenkit megszólitott és ki vagy kutya kifejezéssel illetett.

Az arra jövő Perl Sándort Barna és Szabó megragadták. Perl ellentállott a megtámadóknak, mire Barna kardot rántott ezt kiabálva:

— **Hallgass kutya, mert szétváglak.**

Perl segélykiáltására a szemközti lakásból kirohant neje, ezt Szabó kardlappal összeverte.

E brutalitásra a tömeg elszaladt a sörházba az őrnagyért, ki csakhamar megjelenvén a helyszinén véget vetett a botránynak.

Általános felháborodást keltett, hogy a rendőrkapitány rendőreivel tétlenül nézte az egész jelenetet.

A tömeg közül többen a kaszárnyába szaladtak, de ott be nem eresztettek senkit.

Midőn sikertelenül visszatérni akartak, Szabó főhadnagy egy csapattal szuronyszegezve utánuk futott s a sörház bejáratánál utol érte.

Itt az őrjáratnak ellenszegült s a katonák elé lépve igy kiáltott fel:

Löjjetek le!

A katonák nem nyultak fegyvereikhez s tétlenül várták a továbbiakat.

A közönség abczugolni kezdett.

Hát ezek is honvédek, hangzott fel egyszerre.

Ekkor valaki lövést tett a levegőbe.

Barna oda kiáltott: lőjj le engem.

Szabó főhadnagy felelt e felszólitásra:

— Csak nem hagylak lelőni ily bagázs népség előtt.

A közönség zugni kezdett, itt nincs bagázs, magok azok.

Szabó a nagy foku elkeseredést látva, **tüzet akart vezényelni.**

Ezt azonban már a rendőrkapitány sem nézte tétlenül, hanem közbelépett.

Barnát erre megfogták és behurczolták a kaszárnyába.

A felháboritó eset miatt népgyülés lesz közelebbről.

Az esetet azonnal feljelentették Fehérváry miniszternek.

A főváros vezércsikkei mind e felháboritó esettel foglalkoznak.

Egy metropolita büne.

Bpest, jul. 11.

Bulgáriában a tirnovoi államügyész Kelemen metropolita ellen sulyos vádat emelt.

A metropolita ugyanis a Bogodrides templomban tartott egyházi beszédében izgatott a kormány ellen és gyülöletet szitott a fejedelem személye ellen.

Ezért az államügyész **a halálbüntetés kimondását kéri.**

Vásonkeöy pör.

Budapest, jul. 11.

A Vásonkeöy pörben ma tartották meg a vád és védbeszédeket. Az ügyész visszavonta vádjait.

Felelős szerkesztő:
BARTHA MIKLÓS.
Segédszerkesztő és kiadólaptulajdonos:
MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTÉR.

Major tánczmester.

Folyó év és hó 15-én egy szünideji

tanfolyamot

nyitok. Kivánatra Villákba vagy szőllő kertekbe alakult magán csoportokat is elvállalok. Bejelentéseket vagy beiratásokat minden időbe eszközlök

Nagymalom utcza 7 számu lakásomon

tisztelettel fentirt.

Hirdetések.

Sz. **825**—1893. 637. (1—1)

Pályázat

a katonai kántor-tanitói állomásra.

I. Fizetése: 1) készpénz 260 frt 30 kr; 2.) 8 hold 900 négysz. öl szántó évi jövedelme 40 frt; 3.) lakás: 2 szoba, konyha, pincze, gazdasági épületek, tágas udvar, veteményes kert.

II. Kötelességei: a kántori és tanitói teendőkön kivül a hétköznapi isteni tiszteletre való, ugyszintén a reggeli, déli és estéli harangozásról gondoskodni.

Pályázati kérvények keresztlevéllel, kántor-tanitói oklevéllel, s eddigi szolgá atot igazoló bizonyitványnyal fölszerelve alantirthoz **1893. évi Augusztus hó 15-ig** lesznek beadandók.

Kolozsvártt, 1893. évi julius hó 10-én.

Biró Béla,
főesperes-plebános.

Cholera elleni védekezés!

Cholera elleni védekezés!

Legbiztosabb védőszer Cholera ellen
a
vegytiszta folyékony szénsavval készitett
Szik (Szoda) viz,

a mennyiben a szénsav **mindennemü bacilusoknak**, de különösen a **Cholera-bacilusoknak a legveszedelmesebb gyilkosa.**

Vizvezetéki vizzel vegyitve **ezen Szikviz** igen kellemes és azért mégis igen szénsavdus hüsitő ital.

VALENTINI ADOLF,
634 (1—5) gyógyszerész és Szikvizgyár tulajdonos **Kolozsvártt.**

Cholera elleni védekezés!

Cholera elleni védekezés!

Van szerencsénk a n. é. közönséget értesiteni, hogy **saját műhelyünkben** készült

kárpitos- és asztalos munkákból

egybeállitott

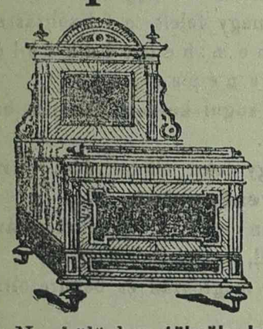

mindennemü teljes szobaberendezésekkel, továbbá **egyes kárpitozott** és **asztalos butor-darabokkal,**

ugy egyszerü mint legfinomabb kivitelben, a legszilárdabb anyagokból szolidan készitve.

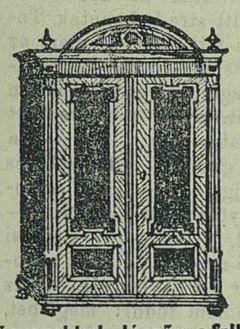

Nemkülönben **tükrök, képek, függönyök, szőnyegekkel, lószőr. afrik** és **rugany-mátráczokkal, gyermek-kocsik, vas- és nád-butorokkal;**

szóval a butorkereskedés illetve lakásberendezési szakba tartozó mindenféle czikkekkel a **legdusabb választékban** felszerelt raktárunkat — üzlethelyiségeink tulhalmozottsága miatt — **tetemesen leszállitott árakon** kiárusitjuk.

Ezen kellemes bevásárlási alkalmat a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlva, becses látogatását kérve, maradunk teljes tisztelettel:

572 (7—10) **GAÁL és SCHRAMMER,**
kárpitosok és butorkereskedők.
Kolozsvárt. Belmonostor utcza 20. sz (Korbuly féle ház.)

A Benigni palotában

4 bolthelyiség

azonnal, vagy október hó 1-sőtől kezdve

jutányos árban kiadó.

Alkalmas kávéháznak is.

Ugyanott egy füszer-üzlet teljes (álvány) berendezése eladó.

Értekezhetni felőle **Bojáki Sándor** füszer-üzletében **Kolozsvártt.** 565. (7—10)

Hirschfeld Károly

vas- és szerszám-kereskedésében

egy 2—3 gym. osztályt végzett

ifju

tanulónak felvétetik.

628. (2—2)

Lakodalmi és báli meghivók.
Divatos eljegyzési jegyek.
Női és férfi tánczrendek.
Rajz után készült plakátok.
Részvények és záloglevelek.
Műsorok és jelentések.
Névjegyek 25 különböző irásminta szerint.
Napilapok és folyóiratok.
Füzetek és könyvek.
Rovatos ivek, hatósági nyomtatványok.
Fekete és szines falragaszok.
Körlevelek és számlák

izléses kiállitásban, olcsó árban

KÖZMÜVELŐDÉS

IRODALMI ÉS MÜNYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG,

Telefon szám 6. KOLOZSVÁRT. **Telefon szám 6.**

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan.

13 (31—x)

„THE GRESHAM"

életbiztositó társaság Londonban.

Magyarországi fiók:	Ausztriai fiók:
Budapest, Ferencz-József-tér 5.—6.	**Bécs, Giselastrasse I. szám alatt**
a társaság házában.	a társaság házában.

A társaság vagyona 1891. junius 30-án	Frk. 117,550.797·—
Evi bevétel biztositások és kamatból 1891. junius hó 30-án	„ 20,725 259·—
Kifizetések biztositási és járadéki szerződések s visszavásárlások stb. után a társaság fennállása óta (1848.)	„ 249,311.449·—
A legutóbbi tizenkét havi üzleti idő alatt a társaságnál	„ 61,372.000·—
értékig nyujtattak be ajánlatok, mi által a társaság fennállása óta benyujtott ajánlatok összértéke . .	„ 1.728,184.555·—

értékre megy. — Prospektusokkal és dijtáblázatokkal, melyek alapján a társaság kötvényeket kiállit, továbbá ajánlatokkal, dijmentesen szolgálnak Erdély minden nagyobb városában az ügynök urak és az **erdélyi vezérügynökség Kolozsvártt, belszén-utcza 5., 7. sz.**

53. (43—x)

Kiadó

utczai és udvari lakások

és

butorozott szobák.

Értekezhetni a tulajdonos nővel ugyanott.

631. (1—1)

Tordán, a Főtéren

egy üzlethelyiség

papir- és könyv-üzletnek,

ujonnan készitett stelázsival teljesen berendezve,

azonnal kiadó,

olcsó üzletbér, kedvező föltételekkel.

Értekezhetni lehet: **Tordán, Soós Károly** kereskedésében; **Kolozsvártt Tihanyi Adolf** kereskedésében.

633 (1—2)

BORSZÉK (Csikvármegye, Erdély.)

Elsőrangu gyógyfürdő, 900 méter magasságban, beláthatlan ős fenyveseknek alsóbb szervezetektől mentes regiójában.

Gyógytényezői: havas alji klimája, tiszta ozondús levegője, kitünő gyógyerejü vasas- és más vegyi összetételü borviz ivókútai, számtalan szénsavas hideg lobogó-fürdői, vasas láp-fürdők, szénsavas melegitett kád-fürdők, fenyőlevél-fürdők, jól berendezett hidegviz gyógyintézetek, massage és villamozás.

Az idény megnyilt junius hó 1-én.

Posta és távíró helyben.

Részletes prospectussal és felvilágositással kivánatra készséggel szolgál a fürdőorvos: **Dr. Szilvássy János**, vagy a helyben székelő **fürdő- és üzletigazgatóság.**

A borszéki borviz az Oelhoffer töltő-géppel kifogástalanul felfogva és modern gépek által dugaszoltatva, kristály tisztaságban hozatik forgalomba. — Évenként **3 és fél millió palaczk** elárusitás.

A fürdővendégek szállitását a szász-régeni vasuti állomástól Borszékig és vissza bérkocsi vállalat eszközli.

Előjegyzés és feltétel tehető: **„Hávranek József m. kir. állomásfőnök urnál Szász-Régen"**, vagy **„A bérkocsi vállalat irodájánál Borszéken.**

A viteldijak szabályozva vannak.

Minden megrendelés kizárólag a borszéki fürdő- és üzlet-igazgatósághoz intézendő.

A borszéki borviz ára helyt.

Ládákba csomagolva:

1 láda	1·4	literes	50-es . .	6 frt 60 kr.
1 „	1·4	„	25 . . .	3 frt 20 kr.
1 „	1	„	50 . . .	6 frt 10 kr.
1 „	1	„	25 . . .	3 frt 10 kr.
1 „	0·5	„	50 . . .	5 frt 30 kr.

Szalma-hüvelybe csomagolva:

1 üveg	2	literes	18 kr.
1 „	1·4	„	13 kr.
1 „	1	„	11 kr.
1 „	0·5	„	9 kr.

Nagyobb megrendelésnél %kedvezmény.

Borszék, 1893. évi május hó.

453. (8—x) **A borszéki fürdő és üzlet.**

Nyomatott Magyary Mihály könyvnyomdájában Kolozsvártt, belközép-utcza 33. szám.